

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Rent bortset fra, at jeg udfra sociale motiver ganske og helt må afvise denne konservative tankegang, tror jeg også den i selve sin mekanisme er så forældet, at den næppe vil virke, som de konservative tænker sig, men at den dog naturligvis kunne nå at gøre en del skade.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen gjorde som ordfører for venstre opmærksom på, at der efter hans mening var tre forudsætninger, der måtte opfyldes, for at man kunne give udenrigshandelen fri, og vel også for, at de øvrige bemyndigelser, som vareforsyningsloven indeholder, kunne ophæves. Disse tre forudsætninger var: at der var ligevægt mellem købeevne og varemængde, at priserne på danskproducerede varer skulle være i overensstemmelse med prisniveauet ude i verden, altså skulle være konkurrencedygtige, og at der skulle være fri konvertibilitet mellem de forskellige valutaer. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen indrømmede selv blankt, at de to sidste forudsætninger næppe var tilstede i tilstrækkeligt omfang. Derimod mente han, at den første forudsætning var tilstede, at der altså skulle være ligevægt mellem købeevne og varemængde. Det kunne i og for sig lyde meget bestikkende, at det forholder sig sådan, men hvis vi formulerede den første forudsætning en lille smule om, og det tror jeg man skulle gøre, hvis man skulle give den fuld relevans i forhold til det, vi drøfter her, udenrigshandelen, og former den sådan, at der skulle også være ligevægt mellem udbud og efterspørgsel af udenlandsk valuta ved fri valutahandel, vil man se, at det ikke er tilfældet. Det er ganske tydeligt, at det er der ikke, ikke til de gældende kurser i hvert fald.

Dette fører til det resultat, at alle de tre forudsætninger, man fra venstres side mener skulle være opfyldt for, at vareforsyningsloven skulle være overflødig, ikke er opfyldt, de står alle uopfyldt tilbage, og egentlig havde det været naturligt, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen herefter drog den konklusion, at lovens forlængelse var nødvendig.

Det ærede medlem gik videre og udmalede på en udmærket og overbevisende måde, hvor meget der endnu står tilbage i, at valutaproblemerne her i Danmark er klaret, hvordan vor betalingsbalance stadig år for år har et meget stort underskud, et underskud, som kun dækkes i kraft af Marshallhjælpen. Og til slut spurgte det ærede medlem: Hvordan skal det gå os den dag, vi ikke har Marshallhjælpen længere? Jeg

er glad for denne realistiske fremstilling af landets økonomiske forhold, som jeg i det store og hele kan tiltræde. Når man konstaterer, at der er en sådan tendens til uligevægt på betalingsbalancen, og at landets økonomi endnu i så høj grad mangler at komme i den balance, der må være tilstede, for at frihed kan gennemføres, så er spørgsmålet, hvad man skal gøre.

Man plejer at regne med, at man overfor en uligevægtig betalingsbalance kan bringe fire metoder i anvendelse. Den ene er at forhøje toldsatserne meget kraftigt. Det ved jeg, at det ærede medlem ikke vil foreslå. Den anden er at foretage en isoleret dansk kronesækning. Det er der ingen i denne sal undtagen retsforbundet, der er tilhænger af. Den tredje er stærke kreditrestriktioner med nedgang af investeringerne, voksende arbejdsløshed, nedadgående produktion, hvad de konservative er tilhængere af, men ellers ingen. Og endelig er den fjerde metode importregulering. Jeg kan ikke se rettere end, at vi i den situation, hvori vi befinder os, hvor vi hverken vil anvende toldvejen eller foretage yderligere kronesækning eller gå kreditindskrænkningernes vej, ikke har anden vej at gå end importreguleringens. Jeg ser ikke, at der findes anden løsning på det økonomiske dilemma, vi står i, end en importregulering. Det må være den vej, vi skal gå videre frem.

Alle disse konklusioner af sit økonomiske oplæg kom det ærede medlem hr. Axel Kristensen ikke ind på. Det var dog ikke at opfatte sådan, at han ikke havde nogen løsning på de problemer, han havde fremdraget. Det havde han. En meget nem og meget fiks løsning, men jeg er bange for, det overhovedet ingen løsning er. Det ærede medlem sagde, at vi kunne løse alle disse problemer ved at udsætte dansk produktion for konkurrence. I mine øren klinger dette som en ren frase, det må jeg sige. Jeg kan ikke se, at det er noget positivt eller alvorligt ment bidrag til at løse de økonomiske problemer, vi står overfor.

Når det ærede medlem udvikler sin tankegang videre, viser det sig, at den måde, denne konkurrence skal etableres på, skal være ved, at vi åbner importen for færdigvarer i meget vid udstrækning. Som det ærede medlem selv var inde på, er der nu sket en endelig overensdelse til Paris af de frilisteforslag, regeringen har udarbejdet efter forhandling med erhvervene og med rigsdagens vareforsyningsudvalg. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen ved også, at der findes en række færdigvarer på disse forslag. Endvi-